

1929

16/11 67: Forespørgsel til udenrigsministeren.

1330

[Udenrigsministeren.]

tive balance, som er tilvejebragt mellem deres rustninger. I baggrunden for den løbende storpolitiske udvikling indgår som en afgørende kendsgerning denne globale balance — truslen om og frygten for den gensidige udslettelse.

I denne situation karakteriseres forholdet mellem supermagterne på én gang af en magtpolitisk konkurrence og af elementer af fælles interesse. Indtil videre tror jeg man må regne med, at det amerikansk-sovjetiske forhold fortsat vil have denne dobbelte karakter.

Mest fundamentalt er der netop på grund af balancen en klar fælles interesse mellem USA og Sovjetunionen i at undgå krig — ikke alene en storkrig, men også lokale militære konflikter, der truer med at udvikle sig til en storkrig. Heri ligger bl. a., at der er et amerikansk-sovjetisk interessefællesskab dels om at bringe det farlige rustningskapløb under kontrol, dels om at forhindre at lokale internationale konflikt-situationer kommer ud af kontrol — med den konsekvens, at supermagterne involveres i en direkte militær konfrontation.

Udviklingen i Kashmir-problemet. Det mellemste Østen og ikke-spredningsspørgsmålet illustrerer dette forhold.

Samtidig med, at magtbalancen står i centrum i supermagternes overvejelser, fortsætter den militær-teknologiske udvikling. Ingen af parterne kan med sikkerhed gå ud fra, at den anden ikke er i færd med at udvikle nye og mere raffinerede strategiske kernevåben, der vil give den en afgørende fordel. Hver af parterne drager heraf den konklusion, at den ikke har råd til at lade være med at udvikle sin egen strategiske kernevåbenstyrke til en stadig højere grad af teknologisk perfektion.

Et af de seneste udslag af den våben-teknologiske konkurrence er de antiraket-raketsystemer (ABM), som både USA og Sovjetunionen er begyndt at opstille til beskyttelse af områder af deres nationale territorier mod raketangreb.

Det er vort indtryk, at disse nye våbensystemer ikke på kortere sigt indebærer en trussel mod den eksisterende magtbalances grundlæggende træk.

Den effektive, men ukontrollerede magtbalance baseret på usårlige masseødelæggelsesmidler indebærer en løbende konkurrence med parallel udvikling af stadig nye og stadig mere effektive våben. Efter den seneste udvikling må vi konstatere, at det strategiske rustningskapløb er gået ind i en ny fase. Vi beklager denne udvikling, der kan få farlige politiske og psykologiske sidevirkninger.

Et hovedmål for de internationale fredsbestræbelser må være, at magtbalancen bringes under kontrol gennem aftaler eller forståelse, sådan at den militærtekniske konkurrence standses på et balanceret stadium i erkendelse af, at øget militær styrke ikke nødvendigvis betyder øget sikkerhed.

De to for den politiske problematik i Europa mest karakteristiske forhold er vel det uløste Tysklandsspørgsmål og opmarchen af to politiske lejre, der til en vis grad konfronterer hinanden, og som er samlet henholdsvis i NATO- og Warszawapagten.

I visse kredse er det vist nok almindeligt at bagatellisere Tysklandsspørgsmålet, idet man ikke vil erkende det forhold, at det tyske folk og den tyske regering ikke kan acceptere en tilstand, hvori det tyske folk er splittet i to dele og den ene del ikke kan få sin selvbestemmelsesret opfyldt.

Dette er imidlertid politiske kendsgerninger i det europæiske billede, som man må regne med. Den enkle sandhed er den, at vi ikke kan få en endelig og varig afspændingsordning i Europa, uden at den inkluderer en løsning på Tysklandsspørgsmålet, som ikke blot tilgodeser det øvrige Europas interesser, men også Tysklands. Det er regeringens politik at gå ind for Tysklands genforening på basis af selvbestemmelsesretten.

Genforeningstanken hører snævert sammen med håbet om med tiden at få skabt en endelig europæisk sikkerhedsordning, men genforeningen kan kun opnås som